

Poëziepakket 100 gedichten

Akwasi	Hans & Monique Hagen
Alex Deforce	Hester Knibbe
Alicja Gescinska	Hind Eljadid
Amina Belôrf	Ilja Leonard Pfeijffer
André Sollie	Ingmar Heytze
Anne Provoost	Jaap Robben
Annie M.G. Schmidt	Jade Bernauw
Astrid Arns	Jana Arns
Astrid Haerens	Jens Meijen
Babs Gons	Jeroen Edward Callaert
Bart Moeyaert	Jeroen Theunissen
Bette Westera	Johan Sebastiaan Stuer
Charles Ducal	Johanna Kruit
Charlotte Van den Broeck	Joke Van Leeuwen
Christophe Vekeman	Jonas Bruyneel
David Troch	Julie Beirens
Delphine Lecompte	Kamagurka
Dorien De Wit	Kenneth Swaenen
Edward van de Vendel	Kristien Hemmerechts
Ellen Deckwitz	Lies Van Gasse
Erik Van Os	Lieve Desmet
Esohe Weyden	Liz is More
Ester Naomi Perquin	Lotte Dodion
Esther Jansma	Lou Mechraoui
Evangeline Agape	Luuk Gruwez
Femke Vindevogel	Maarten Buser
Gaea Schoeters	Maarten Inghels
Geert De Kockere	Marc Tritsmans

Maria Barnas
Marieke Lucas Rijneveld
Mark Van Tongele
Martijn den Ouden
Matthias Van De Velde
Maud Vanhauwaert
Max Greyson
Max Temmerman
Maya Wuytack
Merel Morre
Michaël Vandebril
Moya De Feyter
Mustafa Kör
Myrte Leffring
Nele Buyst
Nisrine Mbarki
Nyk de Vries
Paul Bogaert
Paul Demets
Peter Holvoet-Hanssen
Philip Hoorne
Reinout Verbeke

Renée Luth
Rhea Cecile
Rian Visser
Riet Wille
Roel Richelieu van Londersele
Roelof ten Napel
Roxanne Wellens
Runa Svetloкова
Ruth Lasters
Sarah Michaux
Saskia Stehouwer
Shari Van Goethem
Siel Verhanneman
Stijn De Paepe
Stijn Vranken
Sylvie Marie
Tania Verhelst
Ted Van Lieshout
Tom Lanoye
Toon Tellegen
Yousra Benfquih
Yves Heymans

Akwasi
voicemail

hallo
is dit je voicemail

ik wilde eigenlijk iets inspreken
is het goed als ik bel
en je dan niet opneemt

dat praat wat makkelijker

Alex Deforce

Weggesnoozed de morgens
dingen als
turquoise zomers
het geluid van
alles à sorti

De verte klokt echo's van een uur
de aanvaarding
van maandagen
uitgekeken schermen
weggesnoozede morgens

Er is zoiets als
koffiestilte
tastbare, tussendore stilte
valse, voorgeprinte voorspelstilte

En dan
iets op de schaal van ultra
gebogen, gebukt,
bewogen, bewust
verraderlijk blauw
de schaal van jeans

Alicja Gescinska
Op slechte dagen

Ik haak de liefde,
Jij kijkt vol onbegrip.
Wat moet je met al die gaten
Die niet bedoeld zijn
Om gedicht te worden?

Amina Belôrf

Omhoog

Zou jij zien hoe ik nu op daken
en jij toen in mijnen afdaalde
dit land omarmde als een
tussenstophuis

nu je ziel te rusten ligt
diep in de Atlas, Antwerpse straten
jouw passen missen, beklim ik
nog steeds daken, ontgin dromen
schemer nieuwe hoop als steenkool
en stuur ze omhoog

het daglicht in.

André Sollie
AFBEELDING

De paarse schaduw die ze over het gras gooit.

De eend zelf.

Maar hoe schilder ik het geluid

waarmee ze zich klapwiekend

uit mijn blikveld haast?

Er niet meer is?

Het verzadigde rood.

De wijn zelf.

Maar wat met de geur

waarmee hij gul de glazen vult?

Het ontbreekt allemaal.

Maar gedijt als gemis.

Anne Provoost

Accolade

{Dit gedicht heeft geen plannen
en is zo oud als de heuvels
het wil meer achterhalen dan
wat uw kat ervan vindt
het draait aan de staart
in een hersenpunt

Als het misschien toch zoiets is
als een betekenisvolle ontmoeting
tussen twee ezelsoren
aan een vol en grijs schrift
wat is dan de spijt van de dichteres
als het af is?

We drinken op onze afscheidslever
en ik tag u niet
want twee zinnen veranderen
werkelijk alles
en uw dubbele aanhalingstekens
zijn net zo goed als de mijne

Maar uw leestijd vandaag
is mijn volledige menselijkheid}

Annie M.G. Schmidt
Cocktailparty

Daar zit de vrouw van de fabrikant
met veel briljanten van voren
en ook briljanten aan haar hand
en in haar oren.

En om haar hals een parelcollier
en om haar mond verdriet.
Hij zal wel weer op reis zijn want
hij is er niet.

En al die echte stenen zijn
de schuldgevoelens van haar man,
allemaal stukjes schuldgevoel
heeft zij an.

En als hij thuiskomt, krijgt ze weer
een bloedrobijn, of iets van bont,
nog meer briljanten om haar hals,
meer verdriet om haar mond.

Astrid Arns

Vuurtoren

Ik loop met mijn dochter door de slapende straat.

Het zwart sluit elke toegang af, ze vraagt
waar zijn bloemen goed voor als vruchten niet rijpen?

Ik zwijg, de nacht wordt groter door de bliksem.

Ik dacht dat ik op alles een antwoord kon geven,
seinen als een vuurtoren aan een verre kust.

Maar meer dan me voor haar bewaren kan ik niet.

Astrid Haerens

Afwezigheid in perspectief

Het is een vak
apart te verdwijnen, als struisgras om te buigen
jezelf uit te vlakken tot een enkel wit oog.

De lucht bloedt dapper door.

Wie ben ik als ik ben wat ik zie?

Hoe de vingers te strekken, opnieuw aan te raken
kleefvlekken stekels vochtige tongen?

Welke richting voor dit gecomprimeerd zicht?
Welke snelweg, welke exit naar
een ademhaling in 3D?

Babs Gons

Fragment uit *Polyglot*

de taal die de mond scheidt van het hart
het hart van het bloed
het bloed van de botten
archiefkasten met verloren verhaallijnen
waarin je soms in de weerklank
van een verre voorouder
jezelf ontmoet
de taal die je ziel terug naar huis zingt

de taal zo kaal
dat ze je niets geeft om je mee te bedekken

maar het liefste is me
de taal die me zo bloot legt
als mijn huid maar toelaat

Bart Moeyaert
goeienacht

met mama op de bedrand
wordt de kamer lekker warm.
ik mag nog even liggen
in de holte van haar arm.
ze leest me een verhaal
over de maan boven een land
waar alle mensen wonen
in een nachtblauw ledikant.
het einde – moet ik zeggen -
heb ik nog nooit gehoord,
maar zacht – dat weet ik zeker -
is vast het laatste woord.

Bette Westera

Doe in vredesnaam
niets in godsnaam.

Doe in godsnaam
alles in vredesnaam.

Charles Ducal
SLIM LIEFDESLIEDJE

Het zijn de eksters die in de kruinen
het groen doen ontwaken, het is de honger
die uit de aarde het graan op doet staan,
het is de spiegel die kijkt in het water

en het laken uitslaat dat waait in de tuin,
het is het lijk dat het meisje doet dromen
van later, de weg die de auto schakelt
naar hoger, de wingerd die bouwt aan het huis.

Het is het zwart dat het licht heeft gewassen,
de monding waar de bron in ontwaakt,
het is de dood die de kinderen doet lachen,
het is jouw lichaam dat God heeft gemaakt.

Charlotte Van den Broeck
Beschadigingen

als de avond valt
zegt men dat de rotsen wandelen
de woestijn woelt en sleept haar lakens mee
er ontwaakt

een vrouw zonder beschadigingen, ze kleedt zich
voor een dagtocht, ze zeult geen geesten

mijlenlang
alleen met de schittering van zon en steenzout
alleen met het weidse netvlies

een blindheid

want wie in het licht kijkt weet
ze waren er altijd al
achter gesloten ogen de schaduwen van metaallak

Christophe Vekeman
Counting my blessings

's Ochtends prijs ik mij gelukkig
Dat ik niet heb kunnen slapen
Het liefste wat ik doe is
Heel de dag lang lopen gapen

's Middags prijs ik mij gelukkig
Met de buien en de vlagen
Ik doe niets liever dan
Over het weer te lopen klagen

's Avonds prijs ik mij gelukkig
Met mijn huiselijk bestaan
Het liefste wat ik doe is
Niet naar het theater gaan

David Troch
kaart

haar rug is een kaart
van een stad die ik niet ken.
waar ben ik? waar wil ik heen?

mijn pink zingt van zij
naar zij, legt laan na laan aan,
danst in het rond voor plein en park.

huis na huis rijst op.
slaap ik in dit of dit bed?
waar voelt haar huid het zachtst?

ik plant een duim bij haar dij:
wij zijn hier. ze lacht me toe.
ik lees haar goed.

DELPHINE LECOMPTE

fragment uit *'De jarige is altijd bloedeloos'*

De hiep hiep hiep hoera's bleven maar aanzwellen
Ik vulde mijn zakken met koeken
De groeimelk was fictie
Ik kon niet anders dan wachten
Tot ik alle hoera's had aangehoord
Zo oud wil ik graag worden

Dorien De Wit

ik dwaal in mijn huis van kamer naar kamer
want ik hoorde iemand zeggen

bewegen is een vorm van denken
ik probeer het te vergeten als ik zit

waar ik niet aan denk bestaat niet
weg hek bushalte grasveld bomen
horizon

zodra ik buiten stilhoud benoem ik
wat ik zie

het is onmogelijk
de wolken

rustig voorbij te laten glijden
en tegelijkertijd al het andere

op zijn plek te houden

Edward van de Vendel

Rij

We wandelen met de klas
in een rij.
Hier en daar zwaait
een been opzij,
maar samen lijken we
één groot beest,
dit is een soort
insectenfeest.
We slingeren lekker,
we stampen fijn,
en ik loop voorop
de kop te zijn,
dus roep ik
naar mijn achterste klasgenoot:
'Leve de kont
van de duizendpoot!'

Ellen Deckwitz
DAGJE CIRCUS

Wat gilde je toen het licht uitging en het grommen begon.

We wezen naar de gaatjes in het tentdoek, dat het net lichtpunten waren

en hoe achter de schermen
de beesten veilig opgesloten zaten.

's Avonds keek je omhoog
en veranderden de sterren in gaten.

Je dommelde in, melig
om dat donker, die kooien erachter.

Erik Van Os

Hemel

En maar reiken
naar de hemel
en maar reizen
naar de maan.

En maar altijd
hogerop
altijd verder
willen gaan.

Willen
schitteren
als sterren.

Willen
stralen
als de zon.

En maar staren
met zijn allen
naar een stuk
systeemplafond

Esohe Weyden

“we zouden kunnen wandelen
op de krijtlijnen van onze verbeelding
tot wij, warme haardvuren, ijspegels worden
schuilen achter onze gletsjers
en ons al glijdend op land begeven”

Ester Naomi Perquin

Tellen

D. kijkt graag vogels, ik mag mee. Kijk, zeg ik,
een bonte ekster. Nou, zegt D.,
dat is een Vlaamse gaai.

En daar, bij de waterkant, zit een jonge
wintertaling. Nou nee, zegt D.
Dat is een smient.

Verrijkend is het, vogelkijken. We zijn pas
net begonnen en we hebben er
al vier gezien.

Esther Jansma

Waar het begint

De grond en alles wat eruit steekt
aan stenen, stukken plastic, gras,
is de rand van de lucht

net als stoeptegels, klinkers en hierbinnen
het stucwerk en de glimmertjes erin,
een rood tapijtje en de boekenkast -

je leeft op de rand van vallen en vliegen,
het is jouw huid waar dit voortdurend
ontstaat: de eindeloze ruimte, alles.

Evangeline Agape
— *kriebelsessies*

“Wij wachten samen
tot het donker voorbij is.
Wij maken ondertussen
ons eigen licht.”

Femke Vindevogel

RUZIE

ik stap uit mijn kamerjas
de ochtend binnen
in de straat schuifelt verkeer
het asfalt glanst

een sinaasappel wordt
voor mijn voeten overreden
en ik besef dat ook

fruit slechte dagen kent
ruitenwissers zwiepen
als haastige metronomen
regen tegen fietsers

ik wou dat ogen ook ruitenwissers hadden
dat de tijd zich keerde,
en zie

sap stroomt weer de sinaasappel in
het fruit rolt in een boodschappentas
en draagt zich naar de winkel

de kamerjas omhelst mijn lijf
ik ga achterwaarts de trap op
lakens kruipen naar mijn borst

scheuren dichten zich
lijm wordt opnieuw sterk,
houdt ons bij elkaar

Gaea Schoeters

Ik dook voor u
 Viel uit de lucht gelijk een blok
 Een lustgedreven vogel
 (Jij sloot je raam, ik zag je staan,
 nachtnaakt in blauwig licht —
 ik moest je. 't Was geen keuze.)

Als ik nu opgesloten zit
 Gevangen tussen wild en tam
 Verstrikt ben in je armen
 Was dat mijn wens

Dat is het nog.

Geert De Kockere

Achter glas
wordt zoveel bewaard.
Sieraden in een stolp,
zomers fruit in een bokaal,
de tijd in een uurwerk,
aanbidding in een kapel,
wijn in een fles,
tanden in een glas
en mensen in een huis.

Achter vensterglas
en blinkende ogen.

Hans & Monique Hagen
Onzichtbaar

een zucht is onzichtbaar
net als de wind
de nacht is onzichtbaar
als de dag begint
onzichtbaar zijn de dingen
die ik kwijt ben
die ik nooit meer vind
maar
met mijn ogen dicht
zie ik alles
wat mijn hoofd verzint

Hester Knibbe

*

Kom lief, tijd om wakker te worden
nevel kleeft aan de ramen, laten we

dat matte opzijschuiven, ons naar een
zomer toekeren naar een strand en een zee

op ooghoogte. Het is tijd voor je voeten om
bloot in het zand van de wereld te toeven er is

niets dat je tilt zonder eigen beweging
je droomt niet langer dan je droom duurt. Erken

wie je bent die je bij je geboorte, onze weg
heeft smalle schouders en kromt zich kromt zich

Hind Eljadid

-Ik maak twee broeken van hetzelfde laken.

Zodat we er beiden één kunnen dragen.

Unisex, voor iedereen zijn dagen.

Ilya Leonard Pfeijffer
SEI SHONAGON

als mijn pen jouw huid
beschrijft mijn woord
jouw vlees betekent
beeld van jou mijn teken draagt

als jouw huid mijn zin
verbeeldt mijn taal
jouw beeld verhaalt
ik jouw huid beschrijf

als mijn zinnen jouw handen
en voeten krijgen woord
voor woord jouw rug jouw nek
jouw buik bedekt als jij
als jij mij zegt
en blootlegt

Ingmar Heytze
OPENGESTORMDE HUIZEN

De keurige linkerhelft
die zich staat te generen
voor de troep die de rechter
heeft gemaakt.

Het dak dat op zijn hurken zit.
De zolder vol bananendozen.
De trap die in zichzelf verdwijnt.
De gevel die zichzelf uitbraakt.

De vloer die wankelt op het slappe
koord van een binnenmuur.
Eén schotel op het dak,
de ander in het puin, in gesprek.

Jaap Robben

Zullen we een bos beginnen?

Graaf een kuil
en plant je boom
voorzichtig
naast de mijne.

Kunnen ze elkaar
uit de wind houden
als het stormt

of in de zondagzon
samen zwijgen.

En als ze 's avonds
door de wimpers
van hun twijgen
naar elkaar kijken
beginnen ze al
op een bos te lijken.

Jade Bernauw

Zou ge er morgen ook nog willen zijn?

Ik betrap mezelf op een verder zoeken naar een lichter vermijden.

Gemak prikkelt nu eenmaal met minder focus.

En met gemak focus ik me op wat ge nog niet zegt.

Ge beklemt mijn gedachtegang als een lachje dat ondeugend krult rondom mijn nieuwsgierigheid.

Jana Arns
Rampverlof

De straat met zorgen aangelengd.
Wagens varen voorbij.

Recht onder ons slaapkamerraam
legt het cruiseschip aan.

Aan boord: duikplanken vol boeken.
De personages springen in het diepe.

Er komen woorden aangedreven:
wie zal de wolkbreuk spalken?

Men bouwde huizen met dominostenen.
Wij vouwen bootjes van verzekeringspapieren.

Jens Meijen

fragment uit '*Elders*'

het gebeurt pas

wanneer je niet meer de adem van een ander naast je hebt

maar in plaats daarvan een vlammeende raket onder het laken

de pluimstaart speels, een jong vosje

en onder het kussen een kogel

waar ooit een losse melktand lag

zo overvalt je de gedachte

het vliegen van vonken die nooit zullen landen

het wuiven van bomen als wiegjes

het ruisen van wind door prikkeldraad

Jeroen Edward Callaert

orbita

door de spiegels

van mijn ziel

keert gij - mijn

vriend - uzelf

naar binnen

om

ge zijt er

rechtop en

op uw kop

alles verwarmt

nu ik u weer zie

noem dit maar het

oogkaseffect

Jeroen Theunissen

We laten sporen na,
jij en ik, op oude wegen,
in toegenomen uitstoot,
in boeken en cyberspace.

Het is belangrijk die sporen niet achteloos
te plaatsen.
Het is de moeite waard vanwege die sporen
een leven te leiden
vol liefde, strijd en schoonheid.

Johan Sebastiaan Stuer

WIL

Ik wil leven in een land
Met dreigingsniveau nul
Met sport en lifestyle in de krant
En verder geen gelul

Johanna Kruit

Wasdag

Mijn moeder zingt , zij is alleen
 en hangt de was op lange lijnen.
 Achter de schuur zit ik . Steeds weer verschijnen
 haar handen om de waslijn heen.

God is mijn licht , ik wandel op zijn pad
 zingt zij. De lijnen raken vol.
 De zon legt om haar hoofd een aureool
 van goud dat zij nooit eerder had.

Dan is ze weg . Ik hoor de achterdeur
 eerst open gaan en daarna dicht.
 Achter de schuur zit ik , en mijn gezicht
 is vol van tranen en van wasgoedgeur.

Joke Van Leeuwen

Nest

Een klein geluk was uit zijn nest gevallen
het piepte nog, het paste in één hand
ik gaf het brood en water, mondjesmaat

en allen wisten beter wat ik moest
alleen iets geven als het erom vroeg
en elke morgen even ermee praten

het scharrelde wat op een oude krant
water genoeg, en brood – voor zoiets kleins
leek het van dichtbij veel te groot.

Jonas Bruyneel

Lac de Pannecièrre

ik trek mijn armen bij
 zwem voorbij het aquaduct
 de arcade van de zomer
 langs peddelaars met volle benen

Fran aises dresser en roze zwanen
 in bolletjesbadpak, pocket in de handen
 uit het meer worden filmsterren geboren
 de oude, uit Parijs of pasteldorpen in het zuiden

ik zwem de noodzaak uit de laatste dagen
 tussen bootjes en een luchtmatras
 tussen windstil en het hitsige bakken
 wel degelijk iets te bewijzen

Julie Beirens

'ik zoek een taal waarvan
ik een pleister kan maken
die ik dan op jou kan kleven
op elke plek waar het pijn doet'

Kamagurka

Fragment uit *'De Bel'*

Zijn wij niet allen deuren
op een kier naar de waarheid
Zijn wij niet allen deuren
op een kier naar elkaar
Zijn wij niet allen deuren
met de vrijheid als scharnier
Deuren die om vrijheid draaien
scheurbaar als papier

Kenneth Swaenen

60°

Toen je het verleden als een berg
kieren in de wasmachine smeed
de deur maar net gesloten kreeg
als was het de brok in je keel

je verder nog moest rekenen
op de helende kracht van water
dat stelselmatig lucht wegkaapt
de spinsels een kop kleiner maakt

hoe je het advies van vele vrienden
en onlangs nog van een vreemde
negeerde door zeer vastberaden
de was op 60° te draaien

dat je er weer tegen kon
en pas achteraf mijn wollen vest vond.

Kristien Hemmerechts

Maar het allermooiste is
twee mensen die van elkaar houden.
Dat is uitzonderlijker dan je denkt.
Liefde is de witte neushoorn van
het menselijk hart.

Misschien is dit de test:
snuffel aan je vriend, vriendin,
ouder, kind, geliefde,
en zeg me of je houdt van wat je ruikt.

Wil je neus nog dieper in die huid?
Gaat hij brutaal op zoek naar oksel?
Dat is de ultieme test. De okseltest.
Jij en ik zijn van hetzelfde zweet, hetzelfde bloed.

Het heeft met nest te maken.
Met gulzig lachen en huilen,
en domweg graag zien.
Thuis zijn. Willen bijten in.

Lies Van Gasse

Als er na de storm nog iets van ons te vinden is,
dan zal dat in de palmen van jouw handen liggen,
klein vertakt.

Als het goed is, heeft de wereld
zich tegen die tijd samengeknepen:

kleiner dan een handpalm,
kleiner dan de steen in jouw ogen,
kleiner dan de nerf die wijst.

Lieve Desmet

Blijf

Als ik weer in galop
voor dingen, daden, resultaten,
de oude ruiter wil verslaan,
geef dan tegenwind en blijf

staan als ik roep, verbaasd
in je moestuin waar jij verzoend
met wat woekert en groeit, voort ploegt
alsof jij kringloopt met de seizoenen.

Blijf, op dit ritme van je pols
zonder uren of minuten en een mond
waarmee je elk tegenwoord mijdt,
houd je stil achter het hek

en kijk hoe iemand
de dagen nog wil
tellen als een buit.

Liz is More

ZEG JA TEGEN DE MENSEN
DIE JE ALLE LIEFDE GEVEN,
MENSEN DIE JE VOELEN,
OOK ALS 'T STIL IS IN JE LEVEN,
DIE JE GRAAG OMARMEN,
ZELFS BIJ TEGENSPOED EN PIJN,
ZEG JA TEGEN DE MENSEN
DIE ER ALTIJD VOOR JE ZIJN.

Lotte Dodion

OCHTENDKOFFIE

Geluid van vogels

melkwitte wolken drijven

op nachtzwart water.

Lou Mechraoui

Cumulus

Ik schreef je naam
half aarzelend op
de cumulus stratus
boven mijn straat
-me afvragend-
hoe kan het toch
dat wolken
nooit verdwalen..

Luuk Gruwez

Lamento voor Juul

Juul heeft de allertraagste fiets,
bestemd om nergens aan te komen.
Hij loopt ernaast als naast een ouwe ezel,
bepakt met ouwe ezelsdromen.
Maar nu is Juul plots dood.
Plots foetsie naar een beter niets?

Juul had ook zelf een ezelskop.
Waarschijnlijk van Henri Matisse.
Het is de vraag hoezeer hij niet meer is,
want niemand niemand die hem mist.
Al is dit altijd zo geweest, het blijft baldadig triest
in alle straten waar hij loopt noch fietst.

Maarten Buser

Re

Mijn scherm licht op. Vaak is zij dat
We hebben eigen levens met treinen

en mensen die de ander niet ziet,
maar we praten elkaar bij

Soms overlapt ons uitzicht,
maar ze is er altijd

Ik tik het gesprek aan zoals
ik even haar arm aan zou raken

Maarten Inghels

Een boom is de lucht eromheen
En is ook de grond aan de wortels
En elk boek is een lezende geest
Het is twee handen en een mond
Verdwalend in een pratend woud

Marc Tritsmans

Glimlach

Sta even stil bij deze woorden
op dit raam waardoor het licht
naar binnen valt in een kamer
van een huis waarin mensen

wonen. Plots kijk je misschien
pal in de ogen van wie daar
toevallig zit of staat. Wie hier
leest en wie daarbinnen leeft

weet dat dit gebeuren kan. Tracht
dan even te glimlachen naar elkaar.
Zelfs door superisolerend glas laat
een glimlach zich niet tegenhouden.

Maria Barnas

Het is oorlog

Het is oorlog in mijn hoofd en het is oorlog
in de lucht waar steeds lager drones

razen. Camera's als de vleugelogen
van vlinders met uitslaande pupillen

vormen een spiedend fantoomdier.
Zo maken we hier een vijand. Met angst

die op angst jaagt en opjaagt. Zielen
met afstandsbediening spreiden gelijk

de paniek van wie ze bestuurt de vleugels.
Wees gerust. Wij houden ons in het oog.

Marieke Lucas Rijneveld

Blarenseizoen

Jezelf weer tot kalmte manen, je een aardgewas
denken, zo stil kunnen liggen en niet steeds

jezelf omwoelen, al dat wortelschieten
de paniekschommelingen, al dat rooien

terwijl je nog niet uitgegroeid bent, terwijl je steeds
de hoop dat morgen alles beter wordt als

chocoladevlokken op je brood strooit en denkt:
vandaag geen blarenpleisters nodig, vandaag loop je

je voeten niet stuk, ren je niet te hard om de ander,
om de wereld bij te houden, nee, je houdt je sloom,

je lummelt maar wat door dit godvergeten seizoen heen,
hoogstens span je je in om er toch wat moois van te maken,

om een perenijsje, een fles wijn of een leuke jongen
soldaat te maken, en verder niets, helemaal niets.

Mark Van Tongele

Doe je mee?

Zich een zeespiegel voorhouden:

doorruisende woorden waarin doods-
gedachten oplossen, even vrij zijn.

Ik vind het leuk jou die te geven.
Dat het doodaardig mag worden!

In dit kolkgat waarin wij roezemoezend
ons afjakkeren en opdirken voortdurend

uitgeslepen en gepolijst zoals rolkeien
die overgeleverd zijn aan de eerstvolgende

hoge waterstanden, wat kunnen wij anders
dan zo kansrijk en ontvankelijk als het kan

resonant elkander helpen overleven?
Ik reik je de hand, hier, ervaar toe!

Martijn den Ouden

we bestaan uit verschrikkelijk veel water

we bestaan uit verschrikkelijk veel water

voor wel tachtig
negentig procent
bestaan we uit water

zo belachelijk veel water

en we blijven maar drinken

wie niet drinkt
krijgt dorst

Mohammed Ali kwam om van de dorst
zijn mond
een houten kerk
door leeuwen bewoond

kraakte in wreed zonlicht
zeeg ineen

de kattenwezens kropen grommend uit de puinhoop
likten hun wonden schoon op het kerkhof
in de schaduw van de haag

we moeten goed blijven drinken

Matthias Van de Velde

Broos

Blunder tussen schuinschrift en stippellijnen
leef niet terloops maar
ga tekeer
als een hartritmestoornis
fabriceer je dromen op nat beton en zand
krijg rake klappen en onderschep ondertussen
een snipper eeuwigheid
cureer wat verdwijnt
en blijf altijd
volharden in je broosheid.

Maud Vanhauwaert

PASSANT

IK VRAAG JE NIETS OF TOCH: BLIJF STAAN
KIJK MIJ AAN, AL BEN IK BEDOOMB
DOOR HET KIND DAT IN MIJ WASEMT

TROOSTZOOFT LEVENSNIEVEL

BLIJF TOT JE MIJN DONKER ZIET, GA NIET
TE SNEL AAN MIJ VOORBIJ. IK BELOOF JE
ALS JE LANG GENOEG WACHT, DROOMOORD

AVONDROVA, ZIE JE JEZELF IN MIJ

Max Greyson

Conditionnel présent

We nemen zelden nog de tijd
om een gesprek achterstevoren te voeren

Te beginnen bij de conclusie
hoe ingewikkeld het is om zal en zou
van elkaar te onderscheiden

De argumenten te weerleggen
voor ze zijn aangevoerd

Tot slot een stelling op te werpen
die ook een vraag zou kunnen zijn

Max Temmerman

Labyrint

Een landschap oogt voller als er geen mensen
door lopen. Onder de grond ligt andere grond.
Een boom is een verzameling hout
en huizen herbergen andere huizen.

De nacht valt zwaar. Asphalt dampt aan
als een tweedehands autoraam.
Hier is al eerder iemand geweest.
De toekomst ligt voor ons, die iemand
heeft dat uitgeprobeerd.

Het is het raadsel van het labyrint:
eerst moet je de ingang vinden
alvorens de weg naar de uitgang begint.

Maya Wuytack

Woordelozen

Jij onderhuidst mij
Ik kippenvel jou
We hevigen

Jij woelt mij
Jij doorvoelt mij
Jij ruist mij
Jij roekeloost mij
Jij bloost mij

Ik gloed jou
Ik voorgoed jou

Ik wang jou
Ik vacht jou
Ik voelspriet jou

Jij lipt mij
Jij landschap mij
Jij zwerft mij

Ik onderwereld jou

Ik eerst jou
Jij latert mij
Ik wacht jou

Jij uiteindelijk mij

Merel Morre
gereserveerd

zullen we vanavond
een hapje gaan zwijgen
buiten de deur
een tafel voor twee

zullen we samen
een glaasje gaan staren
naar de leegte
met de sleur mee

Michaël Vandebriel
Geestdrift

als

de

wind

draait

komt

het

vuur

hierheen

Moya De Feyter

de planeet heb ik nog nooit gezien

ik heb een paar straten gezien, een paar koeien
ik kan niet uit eigen ondervinding zeggen
dat ze rond is of aan de ene kant donker
en aan de andere kant licht

ik moet er genoeg mee nemen dat anderen zeggen
dat oceanen bestaan en ergens ook nog altijd
dieren die niet uit voederbakken eten

Mustafa Kör
Kompel

In een rijtjeshuis
over een tafel gebogen
de jaren overziend
peins je aan toen je hier
afstapte

Beduusd maar de rug nog recht

Heel diep moest je gaan
om jezelf een goudomrand
lot te slaan

Toch die zucht
om jongensdromen die
samen met de mijnwolken
vervlogen

Myrte Leffring
Bekend

Ik herkende je blik
voordat ik je ooit had gezien

Het gevoel thuis te komen
zonder te zijn weggegaan

Nele Buyst
haiku

ik dans het licht in
doe koprof en handstand
ben roze en wolk

Nisrine Mbarki

tong

mijn moeder ontnam mij haar taal en zichzelf
mijn kindertong
werd
overgeleverd
aan
harde kloosterklanken op veengrond
geprevelde gebeden die altijd alles bezweren
achtergebleven scheldpartijen van oude krijgsmachten
oude tekens op getatoeëerde kinnen
van moeders moeders moeders
sindsdien sleep ik het lot aan haar kruin achter me aan

Nyk de Vries

Asman

Wie leest de stad beter?

U hoeft maar een zak open te
scheuren en de verhalen rollen de straat op

Geef u een tandenborstel, een schoolschrift, twee
oude schoenen en u tekent mijn leven uit

Zegt wat ik weggooi niet veel meer
dan wat ik bang bewaar

Als u sprak
zou ik stil worden

Paul Bogaert

AANDACHT

Als het goed gaat
valt er - zonder wringen -
iets binnen, iets op.

Als het goed gaat, beginnen
in elk verschil de verschillen te blinken
en dan willen wij meer ja ja zo

bij elkaar inderdaad, kijk maar,
worden wij, hebben wij, van ons gelijk
het levend bewijs.

Paul Demets

Wintertros

We houden de winter aan de deur. De mannetjes
zijn buiten gebleven. We houden haar warm
in ons midden. Als we het koud krijgen, schuiven
de buitenste op naar binnen. We hebben, zegt ze,
lichamen om ons om elkaar heen te bewegen.
Er is nog honing en stuifmeel genoeg.
En haar krimpen, haar kleine wereld
om alles op ware grootte te bekijken.
Je viel even weg. Nu hoor ik je weer beter.
Ja, het zou goed zijn als ze jullie nog een keer
kan zien. Haar blik, haar ademhalen, van binnen
naar buiten. Ze heeft armen die alles omsluiten.

Peter Holvoet-Hanssen

Sneeuwroosjeslied

wolkendragers zijn van sterren, wind
wees daarom weer spelend kind, vecht voor
vlokjes fonkeling, een poezenpoot
op verkenning in een sneeuwtapijt
voor de rook die opstijgt uit een boek
voor verhalentent en waterkruik
in een dromenbed met koude neus
tegen het raam van vervlogen tijd
zwem herscheppend in muziek, het gloort
in het donker waar de stilte hoort
God heeft te veel kamers, leeg, te huur
regen die je niet ziet, zonblaasbloem

dit is de vertelling van de reus
Goleman, hij was van ijs en smolt
door de tonen van een sneeuwrooslied
kom en draai de partituur mee om

Philip Hoorne

LIPIDE

en als er geen chocopasta meer is
laten wij dan chocopasta veinzen
met grauwe mond en stramme kaak
doen alsof het brood echt smaakt

vervloeken de lege kast met gebroken ogen
en roepen: Heilige Nutella gij grootste
der allergroten waarom blijven wij vandaag
verstoken van uw zoeternij met hazelnoten?

o als er dan weer chocopasta is laten wij
de chocopasta vrezen als een zeer zeer zeer
want al dat lekkers waar wij naar streven
daar kan geen enkele lever tegen

Reinout Verbeke

Veld

We kwamen samen en werden
zonnebloemen, zo stil, zo onmetelijk
dat ieder in het midden stond

De zon de dagelijkse trage magneet
die we zacht over ons heen zongen

Op een ochtend bleef de zon aan de verte
kleven. In het halfduister zette iemand
een vloed van opzijkijken in gang
namen we het nerveuze geneurie over

Uit ons aanzwellend zoemen steeg
nog geen nieuwe zon op

Renée Luth
Groen doen

Zing wiegeliedjes voor asfalt
Totdat het droomt dat het een grasveld is
Vertel grijs van lente
Placebo tegen cement
Bouw groen
Zie hoe jonge bomen nog huilen in de wind
Troost ze
Plant bloembollen in onze gedachten
Laat alles overwoekeren met goede wil

Smeer huizen in met honing
Geef kieren van ons zijn terug aan mieren
Leg enkel snelwegen voor egels
Geef de kikkerkoning een wieg
Draag vruchten voor vogels

Laat onze voetstappen zaad zijn

Rhea Cecile

laten we
vanavond
even

vergeten

wat we
morgen
opnieuw

zullen weten

Rian Visser

Geluk

Het was raar:
gisteren was ik zonder reden
plotseling intens tevreden.

Zomaar.
Ik weet niet hoe het kon,
maar wou dat het opnieuw begon.

Riet Wille*Mijmering van een blad*

Toen ook de zon moe was,

liet hij me gaan

ik

dwar

rel

de

neer

met mijn steel nog aan

maar ik ontving geen berichten meer

van zijn wortels of kruin.

Ik verkleurde van groen, geel, bruin,

tot ook die tint verdween

en het verloop

van mijn oude aders verscheen:

mijn nerven, een tekening

van de boom waaraan ik hing

als herinnering.

Roel Richelieu Van Londersele

voortaan bewaar ik mijn wijn niet meer in kelders
maar op het strand, want de zee heeft dorst
van al dat zout in haar woorden

voortaan bewaar ik mijn wijn niet meer op het strand
maar in de regen, want de lippen van de regen zijn zoet
en weten hoe een kurk te strelen

voortaan bewaar ik mijn wijn niet meer in de regen
maar in de grond, omdat daar aarde woont
en water dat mijn wijn niet schaden kan

voortaan bewaar ik mijn wijn niet meer

Roelof ten Napel

IN HET RAAM

Om gelukkig te zijn, zei iemand,
hoef je je andermans geluk maar
in te beelden. Je beeldt het je in
en het zwelt in je op,
alsof die voorstelling binnenglipt langs de rand
van het halfdoorzichtige gordijn
waarmee je de verbeelding best kan vergelijken.
En als je nog een voorstelling zocht:

een jongen in een open raam, hangend
in zijn eigen armen, kin op zijn pols.
Hij verveelt zich, maar heeft er geen erg in.
Het is nog niet zo laat.

Roxanne Wellens

Ik wil wild zijn.

Ik wil rennen als een luipaard.

Ik wil huilen als een wolf.

Ik wil beminnen en bemind worden.

Ik wil een leven leiden dat echt van mij is.

Ik wil doen wat ik wil

waar mijn hart van gaat zingen.

Ik wil mijn littekens niet meer verbergen.

Runa Svetlokova

Hier woont warmte in de gordijnen
schurkt zich zacht tegen muren, kruipt
in de kleren. Verse koffie wordt gezet

thee met honing die traag zal smelten
de dag wordt roerend aangekeken, koekjes
op een schotel geschikt en woorden

met het oog op de kinderen en de storm
wordt stilletjes nagedacht over hoe
we dit alles beter kunnen verdelen.

Ruth Lasters
Fragment uit *'Grens'*

Ik heb je lief met het én én van haaiantanden
die én naast én achter elkaar in rijen staan,

Ik kan je niet omarmen enkelvoudig nu. Telkens druk ik ook
de reeds stokoude man tegen me aan, plus het jongetje
van opnieuw zes én acht én tien. Een slaapkamer: een overzichts-

tentoonstelling van al elkaars gedaantes
waar je suppoost bent allebei met ogen veelal

dicht.

Sarah Michaux

Volière

Om de klapperende kleuren, het wapperen
om het broze kraken, het reiken naar de lucht
om het in cirkels omhoogstijgen, de gebroken terugkeer

naar omlaag, om het reiken
om het almaar hoger vliegen
om het almaar hoger en verder vliegen te vangen.

Saskia Stehouwer
op lengte komen

een jaar op een plek zitten
en kijken wat er gebeurt
waar de zon een maand later opkomt
hoe de roodborst je benadert
het gras zich vermeedert

maar ook
waar je adem zich ophoudt
waar je het geduld vandaan haalt
wat overblijft

je stem die tegen muren stuitert
tot je hoort wat je te zeggen hebt
tot je geen anker meer bent
maar een boot

Shari Van Goethem

het uit elkaar waaien van dagen als een paardenbloem
elke dag een losse verzameling momenten

elk moment een pluimpje

als de wind gaat liggen
kan je de tijd zien
gebeuren

Siel Verhanneman

Want als je huilt
wanneer je ligt
blijft het water
in je ogen drijven.

Stijn De Paepe

Wacht nu maar af.
Van eb komt vloed.
Er komt een dag,
dan komt het goed.

Er komt een dag
dat alles klopt.
Wacht nu maar af
totdat het stopt.

Stijn Vranken

Alle tijd volstaat

Ik heb het einde verborgen en ben vergeten
waar. Dat leek me een prima begin.

Weinig goeds wordt beter van een einde.
Ook jij weet dat. We zijn niet onaangetast.

Intussen is het al vele jaren zoek, en dat
bevalt ons uitstekend. We hebben alle tijd

en alle tijd volstaat, elke ochtend opnieuw
wij, elke ochtend opnieuw voorgoed.

Sylvie Marie

maak van je handen
een hart

je vingers een raam
rond de zon

wees de nacht voor
laat de dag door

Tania Verhelst

u kunt uw lichaam hier achterlaten, zeiden ze
en jij vroeg: bent u dat zeker?

bedoelt u niet mijn jas, mijn hoed, mijn paraplu?

nee nee, uw lichaam zeiden zij, u kunt uw lichaam hier achterlaten
en het klonk niet als een verzoek
dus liet je het achter aan een kapstok
in ruil voor een jeton

Ted Van Lieshout

Thuis

Het hoeft geen muur te zijn
met ruit en dak.

Het mag van hout
of rots
of klei
of blad
of ijs.

Een boot op het water
ja, een wagen op reis.
Een hutje mag,
een hol
of een paleis.
Een schelp van slak,
een nest op tak.
In Paramaribo
of Praag
of in Parijs.

Als er maar iemand is
die roept: Kom thuis!

Ik zal het wel verstaan.
Elke taal bedoelt hetzelfde huis.

Tom Lanoye
Grootspraak

Noem woorden mank en lippen
stram, en zeg van klank dat
hij per meter sterft.

Heet stemmen stom en adem
stank, zeg dat een zin
bederft voor hij begint.

Maar weet dat ik niet zwijgen
kan. Wie ziek is, moet maar ijlen.
Wie liefde kent, zal kwijlen.

Toon Tellegen

DE MUZE

Als je uit een raam kunt leunen
rek je dan zo ver uit dat je zult vallen
of haar net, nét zult kussen –

zij zal wachten, haar hart zal bonzen, zij zal zien
hoe ver je reikt.

Yusra Benfquih

Ga

Ja, ik ga al
ga ik traag, al
ga ik achter al sta ik

stil, het is geen weggaan
uit zeer of uit verdriet
maar erdoorheen, ik ga

de armen wijd geopend,
het hart net zo, zo ga ik
en ga ik door

bladerkruim door windgeruis
door zon- en wolken spel,
door vorst en meiklokje,

ja, laat het regenen,
waaien, ik ga, verdwaal
en ken de weg,

de weg naar mezelf
is lang en toch
ben ik er al.

Yves Heymans

't Gaat voorbij

Wij

Alles blijft hetzelfde.

Maar op een dag

gaan we voorbij.